

Εις τον πλούσιον νέον του Ευαγγελίου και εις τον Άγιον Κοσμάν τον Αιτωλόν (Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014))

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ακούσαμε σήμερα στο άγιο Ευαγγέλιο, πατέρες και αδελφοί μου, ότι ένας ευλαβής νέος, ο οποίος ήτο και τηρητής του Μωσαϊκού Νόμου, επήγε στον Χριστό και τον ερώτησε, τι να κάνη για να κληρονομήση την αιώνιο ζωή. Παρ' όλον ότι ετηρούσε όλες τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου, εν τούτοις αισθανόταν κάποιο κενό μέσα του, ότι κάτι του έλειπε. Και όταν άκουσε για τον Χριστό ότι ήταν ένας καλός διδάσκαλος και σοφός και άγιος και ότι ανέπαυε με την διδασκαλία του, πήγε να τον συμβουλευθή, να του πη τον λογισμό του.

Και όταν του είπε ο Κύριος «τας εντολάς οίδας» και εκείνος απεκρίθη ότι «τις έχω τηρήσει όλες», τότε είδαμε τι του είπε ο Κύριος: «Ἐτι εν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον και διάδος πτωχοῖς, και ἔξεις Θησαυρόν εν ουρανῷ, και δεύρο ακολούθει μοι». Και ο νέος αυτός ἔφυγε λυπημένος, διότι ἦτο πολύ πλούσιος[1].

Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι για να μῶρεση κανεῖς να προσφερθῇ ολοκληρωτικά στον Θεό, για να αγαπήσῃ τελείως τον Θεό, αναγκαῖα προϋπόθεσις εἶναι να απαλλαγῇ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀγάπη ἀνθρώπινη. Δεν μπορεί κανεῖς να ἔχη δύο ἀγάπες. Και ἡ πιο μικρῇ ἀγάπη, εἴτε σε ἀνθρώπους εἴτε σε πράγματα, μας ἐμποδίζει ἀπὸ το να αγαπήσουμε τελείως τον Θεό, να προσφερθούμε τελείως στον Θεό. Ο νέος του σημερινού Ευαγγελίου δεν μῶρεσε να προσφερθῇ τελείως στον Θεό, διότι τον συνέδεε ἡ ἀγάπη προς τα πράγματα του κόσμου, ἡ ἀγάπη του πλούτου.

Ο Μοναχός ξεπερνάει αὐτό το ἐμπόδιο με τὴν Χάρι του Θεού, γιατί ἔχει ἀφήσει τον κόσμο και τα πράγματα του κόσμου, για να μπορέσῃ να προσφερθῇ και να αγαπήσῃ τον Θεό χωρίς κανένα ἐμπόδιο. Και τώρα εὐρίσκεται στον δρόμο προς τὴν τελεία ἔνωσί του με τον Θεό. Και οἱ εν τῷ κόσμῳ λαϊκοὶ Χριστιανοὶ μπορούν να αγαπήσουν τον Θεό, ἀλλ’ ὄχι βέβαια στον βαθμό που θα το κατορθώσῃ στο μοναστήρι ο Μοναχός.

Αὐτό βλέπουμε ὅτι κατῶρθωσε και ο ἅγιος Κοσμάς ο Αἰτωλός, που σήμερα εορτάζουμε. Προσεφέρθη τελείως στον Θεό· ἀγάπησε τελείως τον Θεό, ἀφού ἀρνήθηκε κάθε ἄλλη ἀγάπη ἀνθρώπινη που του ἦταν ἐμπόδιο. Ἀπόδειξις του ὅτι προσεφέρθη τελείως στον Θεό εἶναι το ὅτι ἦλθε εδῶ στο Ἅγιον Ὅρος και ἔγινε

Μοναχός. Και ο διάβολος βέβαια τον επολέμησε· δεν τον άφησε ήσυχο. Γιατί σκοπός του πονηρού είναι να μας πολεμά και να μας εμποδίζει από το να προσφερθούμε στον Θεό. Και γνωρίζει πολλές τέχνες- είναι πολυμήχανος. Προσπάθησε να τον ρίξη σε κάποια πλάνη τον άγιο Κοσμά, σε κάποια ανυπακοή, σε κάποιο θέλημα, όπως πολεμά όλους τους Μοναχούς. Αλλά ο άγιος Κοσμάς τον ενίκησε με την Χάρι του Θεού και τους αγώνες που έκανε. Και κατώρθωσε στα δέκα εφτά χρόνια, που ησκήθη εδώ στο Άγιον Όρος, να επιτύχη εκείνο που επέτυχαν όλοι οι Άγιοι - και εμείς δεν μπορούμε να επιτύχουμε· θέλουμε αλλά δεν μπορέσαμε ακόμη- να αγαπήσει τελείως τον Θεό. Και αφού αγάπησε τελείως τον Θεό, μπόρεσε έτσι τελείως να αγαπήσει και τον συνάνθρωπό του. Δεν μπορεί κανείς να αγαπήσει τον άνθρωπο, εάν πρώτα δεν προσφερθή ολοκληρωτικά στον Θεό, εάν δεν αγαπήσει πρώτα τελείως τον Θεό. Και έτσι με την αγάπη που απέκτησε στον Θεό και τους συνανθρώπους του ανέλαβε αποστολικό έργο.

Αφού εγνώρισε ότι ήταν θέλημα Θεού, εβγήκε και εφώτισε το δούλον Γένος. Έκανε εκείνο που έκαναν ο άγιος Απόστολος Παύλος και οι Απόστολοι Πέτρος και Ανδρέας και όλοι οι άγιοι Απόστολοι. Και περιήρχετο και edίδασκε και εκήρυττε κατά τα δύσκολα εκείνα χρόνια της δουλείας, που ο κόσμος εξούσε στο σκοτάδι της άγνοιας και πολλά χωριά απεχριστιανίζοντο με τους ιερείς των επί κεφαλής και εξισλαμίζοντο. Εάν δεν υπήρχε ο άγιος Κοσμάς, δεν θα υπήρχε σήμερα Ελληνισμός. Γι' αυτό η Εκκλησία μας τον ανεκήρυξε Ισαπόστολο. Και η Πολιτεία, όταν οι Κυβερνήται υγιώς σκέπτονται, αναγνωρίζουν τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό ως αναμορφωτή του Γένους και ως πρωτεργάτη της Εθνεγερσίας του 1821.

Και ένα άλλο σημείο, το οποίο δείχνει ότι ο άγιος Κοσμάς ηγάπησε τελείως τον Θεό, είναι και το μαρτυρικό τέλος το οποίο ηξιώθη. Ο Κύριος τον ηξίωσε του μαρτυρικού τέλους, διότι τελείως προσεφέρθη εις Αυτόν και τελείως τον ηγάπησε. Τί άλλο έχει να ποθήσει μία ψυχή που ηγάπησε πολύ τον Θεό, παρά να χύση το αίμα της για την αγάπη του Λυτρωτού της και να μαρτυρήσει γι' Αυτόν; Οι Άγιοι παρεκάλουν τον Θεό να τους αξιώσει του μαρτυρικού στεφάνου. Διότι και το μαρτύριο είναι χάρισμα και δίδεται εις όσους αγαπήσουν τελείως τον Θεό.

Αυτός είναι ο άγιος Κοσμάς. Εμείς ως Αγιορείται καυχόμεθα εν Κυρίω για τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Το Άγιον Όρος και να μή έβγαζε άλλον Άγιο, μόνον ότι έχει βγάλει τον άγιο Κοσμά, αυτό του είναι αρκετό για να δικαιώσει την ύπαρξί του. Διότι ο άγιος Κοσμάς έσωσε το δούλον Γένος και τον Ελληνισμό και την Πίστι. Γι' αυτό λοιπόν η καύχησίς μας είναι εν Κυρίω. Αλλά, καθώς λέγει ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, ο Κύριος εν ημέρα κρίσεως θα μας κρίνη μαζί με εκείνους που είχαν τις ίδιες δωρεές και τα ίδια χαρίσματα και ηγιάσθησαν, γι' αυτό και τις ίδιες ευθύνες[2]. Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός κατώρθωσε να επιτύχη εκείνο που είπε

σήμερα ο Απόστολος που διαβάσαμε, να φθάση δηλαδή «εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού»[3] με την τελεία προσφορά του στον Θεό και την τελεία αγάπη του σ' Αυτόν. Σ' αυτό καλεί και εμάς να αγωνισθούμε.

Χαιρόμεθα που μαζί μας είναι σήμερα και πολλοί αδελφοί μας λαϊκοί προσκυνηταί, και ιδιαιτέρως μία ομάδα παιδιών από το Αγρίνιο με τον ιεροκήρυκά τους, τον π. Κοσμά. Από εκείνα τα μέρη που κατήγετο και ο άγιος Κοσμάς που σήμερα εορτάζουμε. Ευχόμεθα και στον π. Κοσμά, που σήμερα εορτάζει, ο Κύριος να τον ευλογή και να τον ενδυναμώνη στο έργο του.

Παραπομπές

1.Λουκ. ιη' 18-23.

2. Οσίου Συμεών Ν. Θεολόγου, Κατηχήσεις-Ευχαριστίαι, εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσ/νίκη 1988, τόμ. Α', Λόγος Ε', σελ. 110-111.

3. Εφ. δ' 13.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, «Ομιλίες σε εορτές Αγίων (των ετών 1981 - 1991)», τόμος Β', σελ. 250 - 254, Α' έκδοσις 2016 Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος.